

[Poul Møller.]

forårets forhandlinger om udskrivningsloven at skaffe dækning for det provenutab, det fald i statsindtægterne, som ville blive følgen af en forhøjelse af lønmodtagerfradraget. Vi mente imidlertid ikke ene at kunne gå ind på en sådan forpligtelse over for socialdemokratiet. For det første mente vi, at denne forpligtelse var af en meget ubestemt karakter; for det andet erkender vi — som det fremgår af vort partis ordførers bemærkninger under finanslovdebatten — slet ikke det rimelige i, at man fortsætter den hidtil førte overbudgetteringspolitik på statens driftsregnskab, og endelig mener vi, at man først til sin tid, når der foreligger et endeligt skøn over indkomstopgørelserne for kalenderåret 1956, altså skatteåret 1957—58, og når man har en endelig oversigt over statens udgifter, civile driftsudgifter, anlægsgudgifter, militærudgifter o. s. v., kan se, om det overhovedet vil være nødvendigt at ændre skatteudskrivningen og skatteudskrivningsskalaen som følge af en forhøjelse af lønmodtagerfradraget på 100 kr. pr. lønmodtager. Man kan nemlig ikke komme uden om, at der tit er sket ændringer på ligningsloven, som ikke har medført nogen skærpet udskrivningsskala. Det var således tilfældet, dengang man indførte et lønmodtagerfradrag på 300 kr. om året. Vi kunne altså ud fra disse synspunkter ikke gå ind på ministerens betingelse.

Som jeg har nævnt, er vi ikke tilfredse med det resultat, der foreligger; men når vi alligevel stemmer for de af udvalget stillede ændringsforslag, gør vi det, fordi de er udtryk for forbedringer i forhold til den højtærede finansministers oprindelige forslag. Selv om vi erkender, at disse forbedringer er beskedne, ser vi sådan på det, at lidt har også ret, når man ikke kan nå videre. Og når vi ved tredje behandling vil stemme for selve ligningslovsforslaget, sker det heller ikke ud fra tilfredshed med de fremkomne resultater, men udelukkende fordi man ved at stemme for ligningslovsforslaget forlænger en række meget vigtige bestemmelser i hele skattelovgivningen, bestemmelser, som vi ikke ønsker suspenderet eller ophevet, og fordi man ved en sådan afstemning gennemfører ændringer, som vi betragter som forbedringer i forhold til den

gældende ligningslovs bestemmelser, nemlig ændringerne vedrørende de 16-18-åriges skattemæssige stilling og vedrørende retten til at overføre underskud til de to næstfølgende skatteår.

Ud fra disse betragtninger skal jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene i udvalgets betænkning og ved tredje behandling for selve ligningsloven. Samtidig skal jeg selvfølgelig som en konsekvens af de bemærkninger, jeg her har gjort vedrørende afstemningen om udvalgets ændringsforslag, anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Axel Sørensen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale at stemme for de af udvalget stillede ændringsforslag.

Den af udvalget udarbejdede betænkning viser, at antallet af deputationer og henvendelser til udvalget i år har været særlig stort. Disse henvendelser har hver især drejet sig om enkelte beskatningsspørgsmål, og deputationerne har henstillet, at man i hvert enkelt tilfælde udviste forståelse og imødekommenhed, hvilket i så godt som alle tilfælde skulle gå ud på en lempelse af beskatningsregler, en lempelse, der til resultat ville have enten lavere skatteindtægter eller skatternes overvæltning på andre skatteydere. En af disse henvendelser drejede sig om søfolkenes skattemæssige forhold; det er et spørgsmål, som mit parti mener bør tages op i kontakt med de øvrige nordiske landes regler for beskatning af sømænd.

Skønt det er sagt så ofte, vil jeg gentage, at en reformering af hele vort skattesystem bliver mere og mere påkrævet. Fra det radikale venstres side vil vi i så henseende yde vort medarbejderskab til snarest at nå et resultat. Det bliver, efterhånden som tiden går, mere og mere magtpåliggende, at man over for skatteyderne viser sin beredvillighed til at yde et positivt lovgivningsarbejde. Vi har hidtil søgt at råde bod på iøjnefaldende og følelige urimeligheder inden for skattelovgivningen, således som da det i sidste samling lykkedes at få gennemført en bestemmelse om, at 30 pct. af indkomststigningen inden for nærmere fastsatte rammer bliver skattefri for det kommende år. Men vi kan ikke fortsat nøjes med disse stykvisse reformer, og jeg